Міністерство освіти і науки України Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут ім. Ігоря Сікорського» Факультет інформатики та обчислювальної техніки Кафедра обчислювальної техніки

ЛАБОРАТОРНА РОБОТА № 1

з дисципліни «МНД» на тему «ЗАГАЛЬНІ ПРИНЦИПИ ОРГАНІЗАЦІЇ ЕКСПЕРИМЕНТІВ З ДОВІЛЬНИМИ ЗНАЧЕННЯМИ ФАКТОРІВ»

ВИКОНАВ:

студент II курсу ФІОТ

групи IB-91

Красновський О. В.

Залікова - 9116

ПЕРЕВІРИВ:

ас. Регіда П. Г.

<u>Мета</u>: вивчити основні поняття, визначення, принципи теорії планування експерименту, на основі яких вивчити побудову формалізованих алгоритмів проведення експерименту і отримання формалізованої моделі об'єкта. Закріпити отримані знання практичним їх використанням при написанні програми, що реалізує завдання на лабораторну роботу.

Завдання на лабораторну роботу:

- 1) Використовуючи програму генерації випадкових чисел, провести трьохфакторний експеримент в восьми точках (три стовбці і вісім рядків в матриці планування заповнити її випадковими числами). Рекомендовано взяти обмеження до 20 при генерації випадкових чисел, але врахувати можливість зміни обмеження на вимогу викладача. Програма створюється на основі будь-якої мови високого рівня.
- 2) Визначити значення функції відгукув для кожної точки плану за формулою лінійної регресії:

$$Y = a0 + a1 X1 + a2 X2 + a3 X3$$
,

де а0, а1, а2, а3 довільно вибрані (для кожного студента різні) коефіцієнти, постійні протягом усього часу проведення експерименту.

3) Виконати нормування факторів. Визначити значення нульових рівнів факторів.

Знайти значення відгуку для нульових рівнів факторів і прийняти його за еталонне Уэт.

4) Знайти точку плану, що задовольняє критерію вибору оптимальності (див. табл.1).

Варіанти обираються по номеру в списку в журналі викладача.

Варіант завдання:

115
$$\rightarrow \overline{Y}$$
 ,де \overline{Y} - середне Y

<u>Лістинг програми:</u>

```
#include "TextTable.h"
using namespace std;
int main() {
 srand(time(NULL));
 vector<int> x1, x2, x3, y;
 vector<double> xn1, xn2, xn3;
 int n = 8;
 for (int i = 0; i < n; i++) {
   x1.push back(rand() % 21);
   x2.push back(rand() % 21);
   x3.push back(rand() % 21);
 int a0 = rand() \% 21;
 int a1 = rand() % 21;
 int a2 = rand() % 21;
  int a3 = rand() \% 21;
  cout << "a0 = " << a0 << "; a1 = " << a1 << "; a2 = " << a2 << "; a3 = " << a3 << ";\n";
  int minimum x1 = *min element(x1.begin(),x1.end());
  int maximum x1 = *max element(x1.begin(),x1.end());
  int minimum x2 = *min element(x2.begin(),x2.end());
  int maximum x2 = *max element(x2.begin(),x2.end());
  int minimum x3 = *min element(x3.begin(),x3.end());
  int maximum x3 = *max element(x3.begin(),x3.end());
  double x10 = (double)(minimum x1 + maximum x1) / 2;
  double x20 = (double)(minimum x2 + maximum x2) / 2;
  double x30 = (double)(minimum x3 + maximum x3) / 2;
  double dx1 = maximum x1 - x10;
  double dx2 = maximum x2 - x20;
  double dx3 = maximum x3 - x30;
 for (int i = 0; i < n; i++) {
   xn1.push_back((double)(x1[i] - x10) / dx1);
   xn2.push back((double)(x2[i] - x20) / dx2);
   xn3.push back((double)(x3[i] - x30) / dx3);
```

```
for (int i = 0; i < n; i++) {
 y.push back((double)a0 + a1 * x1[i] + a2 * x2[i] + a3 * x3[i]);
int sum y = 0;
for (int i = 0; i < n; i++) {
  sum y += y[i];
double average y = (double) sum y / n;
double left closest;
vector<int> y_sorted(y.size());
partial sort copy(begin(y), end(y), begin(y sorted), end(y sorted));
for (int i = 0; i < n; i++) {
  if (y_sorted[i] <= average_y) {</pre>
    left closest = y_sorted[i];
auto it = find(y.begin(), y.end(), left_closest);
int result index = it - y.begin();
double Yet = a0 + a1 * x10 + a2 * x20 + a3 * x30;
TextTable t( '-', '|', '+' );
t.add("#");
t.add("X1");
t.add("X2");
t.add("X3");
t.add("Y");
t.add("
t.add("XN1");
t.add("XN2");
t.add("XN3");
t.endOfRow();
```

```
for (int i = 0; i < 8; i++) {
  t.add(to_string(i+1));
  t.add(to_string(x1[i]));
  t.add(to_string(x2[i]));
  t.add(to_string(x3[i]));
  t.add(to_string(y[i]));
t.add(" ");
  t.add(to_string(xn1[i]));
  t.add(to_string(xn2[i]));
  t.add(to string(xn3[i]));
  t.endOfRow();
t.add("x0");
t.add(to_string(x10));
t.add(to_string(x20));
t.add(to_string(x30));
t.add(to_string(Yet));
t.add("
t.endOfRow();
t.add("dx");
t.add(to_string(dx1));
t.add(to_string(dx2));
t.add(to_string(dx3));
t.add("
t.endOfRow();
cout << t;
cout << "A plan point that satisfies a given optimality criterion: (" << x1[result_index] << "; "</pre>
     << x2[result_index] << "; " << x3[result_index] << ")\n";</pre>
cout_<< "average_y = " << average_y << "; left_closest = " << left_closest << ";\n\n";
cout << "Result: " << a0 << " + " << a1 << " * " << x1[result_index] << " + " << a2 << " * " << x2[result_index];</pre>
cout << " + " << a3 << " * " << x3[result_index] << " = " << y[result_index] << ";\n";</pre>
```

Результат роботи програми:

<pre>C:\Users\demian\Desktop\II semestr\MND>lab1.exe a0 = 10; a1 = 7; a2 = 10; a3 = 0;</pre>						
# X1	X2	X3	Υ	XN1	XN2	XN3
1 19	13	11	273	1.000000	0.300000	0.200000
2 12	20	15	294	0.000000	1.000000	1.000000
3 11	0	9	87	-0.142857	-1.000000	-0.200000
4 5	1	10	55	-1.000000	-0.900000	0.000000
5 8	11	7	176	-0.571429	0.100000	-0.600000
6 12	7	5	164	0.000000	-0.300000	-1.000000
7 13	13	12	231	0.142857	0.300000	0.400000
8 8	9	6	156	-0.571429	-0.100000	-0.800000
x0 12.000000	10.000000	10.000000	194.000000			
dx 7.000000	10.000000	5.000000				
A plan point that satisfies a given optimality criterion: (8; 11; 7) average_y = 179.5; left_closest = 176; Result: 10 + 7 * 8 + 10 * 11 + 0 * 7 = 176;						
C:\Users\demian\Desktop\II semestr\MND>_						

Контрольні питання:

1. З чого складається план експерименту?

Точка плану експерименту являє собою один набір конкретних значень усіх K факторів: i-та точка плану є вектором $Xi = (Xi1, Xi2, \dots, XiK)$.

Сукупність усіх точок плану - векторів Xi (для i = 1, 2, ..., N) утворює **план експерименту**. Таким чином, план експерименту описується матрицею, яка містить N рядків і K стовбців. Кожен рядок матриці означає точку плану експерименту, а стовпчик — фактор експерименту.

2. Що називається спектром плану?

Матриця плану може мати однакові рядки числових значень, що означає повторенню дослідів у відповідних точках плану.

Сукупність усіх точок плану, що відрізняються рівнем хоча б одного фактора (різних строк матриці планування), називається спектром плану. Матриця, отримана із усіх різних строк плану називається матрицею спектра плану.

3. Чим відрізняються активні та пасивні експерименти?

В пасивному експерименті існують контрольовані, але некеровані вхідні параметри — ми не маємо можливості втручатись в хід проведення експерименту, і виступаємо в ролі пасивного користувача. В активному — існують керовані і контрольовані вхідні параметри — ми самі являємось адміністраторами нашої системи.

4. Чим характеризується об'єкт досліджень? Дайте визначення факторному простору.

Об'єкт досліджень розглядається як «чорний ящик». Аналізуються деякі властивості та якості, які можуть описуватися числовими значеннями. Вектор X1...XK представляє собою групу контрольованих та керованих величин, котрі можуть змінюватись необхідним чином при проведенні експерименту, Цю групу характеристик X1...XK також називають факторами або керованими впливами.

Реакцією системи є відгук Y. Залежність реакції об'єкта від точки факторного простору називається **функцією відгуку Y** = F(X1...XK). Векторів значень X1...XK та відповідних їм значень Y може бути стільки, скільки дослідів ми провели.

Безліч зовнішніх і внутрішніх параметрів моделі, значення яких дослідник може контролювати в ході підготовки й проведення експерименту називається факторним простором.